

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Разград, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анелия М. Йорданова

Членове: Валентина П. Д.а
Атанас Д. Христов

при участието на секретаря Мариан В. Найденов
като разгледа докладваното от Валентина П. Д.а Въззивно гражданско дело
№ 20223300500350 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.267 и сл.от ГПК.

С решение №707/ 28.10.2022г. по гр.дело №1150/2022г. РС-Разград е осъдил ответника ЗАД Далл Богг „Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615, гр.София да заплати на В. Т. М., ЕГН***** от гр.Разград, действащ в качеството му на родител и законен представител на детето К. В. Т., ЕГН***** от с.гр.сумата 4000лв., частичен иск от сума от 60000лв. представляващ обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на ПТП от 17.12.2021г., ведно със законната лихва, считано от 27.06.2022г. до окончателното и изплащане, като е отхвърлил иска до първоначално предявения размер от 5000 лева.Присъдил е в полза на страните разноски, съобразно уважената, съответно отхвърлена част от иска.

Недоволни от решението са останали и двете страни, поради което са депозирали въззивни жалби в срок.

Ответникът ЗАД Далл Богг „Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615, гр..София атакува решението изцяло в осъдителната му част , като сочи недоказаност на исковата претенция по основание и размер, неправилно приложение от страна на съда на нормата на чл.52 от ЗЗД, предвид оздравителния период на пострадалото дете и приноса на пострадалия, съответно родителя за настъпване на ПТП.Моли решението да бъде отменено, с отхвърляне на ищцовата претенция или съответно за намаляване размера на присъденото обезщетение за неимуществени вреди, болки и страдания.

Прави доказателствено искане за назначаване на допълнителна САТЕ пред въззивната инстанция, в.л. по която да отговори на въпроса каква е опасната зона на спиране на л.а., при управлението на който е настъпило ПТП.

Насрещната по тази въззивна жалба страна е депозирала отговор на същата, като я намира за неоснователна.

Ищцовата страна също е депозирала въззивна жалба срещу решението, като го атакува в отхвърлителната част по изложени подробни съображения, изтъквайки и, че съдът не е посочил общия глобален размер на обезщетение, дължим в случая в полза на пострадалото дете и

несъгласие с изводите за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на родителя, в случая бащата. Излага подробни съображения. Моли за отмяна на решението в отхвърлителната част и уважаване на претенцията за неимуществени вреди в цялост. Не прави доказателствени искания. Претендира разноски за въззивната инстанция.

Ответникът - застраховател е депозирал отговор на въззивната жалба, като застъпва становище за нейната неоснователност.

Окръжният съд е счел въззивните жалби за процесуално допустими, като подадени в срок от легитимирани в процеса страни, ищец и ответник в първоинстанционното производство срещу акт, подлежащ на въззивен контрол. Отхвърлил е направеното доказателствено искане от страна на ответника в първоинстанционното производство за назначаване на допълнителна САТЕ по съображения, че назначената пред РС САТЕ е отговорило на въпроса за опасната зона на л.а., причинил ПТП.

Пред въззивната инстанция ищецът-жалбоподател, чрез пълномощника си поддържа подадената въззивна жалба в цялост, с направените в нея искания, както и отговора на въззивната жалба, подадена от насрещната страна. Противопоставя се на присъждане на разноски в полза на насрещната страна.

Ответникът – жалбоподател не изпраща представител, като с писмени бележки поддържа подадената въззивна жалба по изложените в нея съображения, както и отговора на въззивната жалба на другата страна. Претендира разноски.

Окръжният съд, след преценка на събраните в хода на производството доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Предмет на въззивното производствоса предявените от В. Т. М., като родител и законен представител на малолетния К. В. Т., чрез пълномощник искове против ЗАД ДаллБогг „Живот и здраве“ АД за заплащане на обезщетение за обезвреда на неимуществени вреди, болки и страдания в размер на 5000лв., като исковата сума се претендира като частичен иск от обща сума в размер на 60000лв, ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на завеждане на исковата молба, 27.06.2022г. до окончателното ѝ заплащане. Обезщетението се претендира за претърпени от детето травматични увреждания, подробно описани в молбата, вследствие на ПТП, настъпило на 17.12.2021г. на територията на гр. Разград по вина на водач, управлявал т.а. МПС Мерцедес модел ML 320 с рег. №***, собственост на Метал амбалаж ЕООД, застрахован при ответника. Ищецът е описал настъпването на произшествието, като такова при излизане на детето на пътното платно в тъмната част на деня и удрянето му от автомобила, движещ се по улицата, като детето не е било държано за ръката от неговия баща при вземането му от детската градина, както и причинените на детето увреждания, както следва: счупване на двете кости на дясната подбедрица-голям и малък пищял, кръвотечение от носа, клинични данни за сътресение на мозъка, без обективно установена отпадна неврологична симптоматика и без изпадане в безсъзнателно състояние. Които по своята съвкупност са обусловили трайно затруднение в движението на десния долен крайник за повече от един месец, както и временно разстройство на здравето неопасно за живота, поради лекото към средно изразено мозъчно сътресение и кръвотечение от носа. Сочи, че случката много изплашила детето, което било прегледано и от детски психолог, който достигнал до извода, че организъмът на детето е преживял силен стрес- психична травма, формирана в резултат на инцидента, както и, че съществува вероятност от бъдещи психотравмени изживявания, свързани с поведението и функционирането на К., които не могат да бъдат определени сега, но има реален риск да се проявят в даден „отключващ“ ги момент.

Поддържа, че на 19.04.2022г. депозирал застрахователна претенция за сумата 60 000 лева пред ответника-застраховател и на 11.05.2022г. получил отговор за отказ от обезщетяване. Заявява също така, че образуваното във връзка с ПТП ДП било прекратено по искане на двамата родители на детето, като виновното за ПТП лице, водача Г. Х. Г. бил санкциониран с издадено срещу него НП.

Ответникът е депозирал в срок отговор на исковата молба, като е оспорил исковата претенция по основание и размер. Оспорил е също така описания в исковата молба механизъм на произшествието, както и наличието на причинно-следствена връзка между твърдяното ПТП и настъпили вредоносни последици, при заявеният от ищеца настъпил удар между МПС и детето. Възразил е, че отговорността е изцяло на пешеходеца, който се е намирал на пътното платно, на необозначено място - като на мястото на ПТП нямало пешеходна пътека. Заявил е, че ПТП се дължи на бездействието на родителя на малолетния пешеходец, който не е упражнил

достатъчно контрол върху действията на движение на детето. Твърди, че пешеходецът внезапно и тичайки е слязъл на пътното платно-действие, което водачът на автомобила не е могъл и не е бил длъжен да предвиди. Автомобилът се е движел изключително бавно, а ударът е настъпил като детето тичайки се е блъснало в лявата част на автомобила, т.е. ударът е настъпил не поради действията на водача, а поради факта, че детето само се е блъснало в автомобила. Ищецът се е самоувредил, като е налице причинна връзка между неговото действие и вредоносния резултат. Алтернативно, прави възражение за значително съпричиняване, поне в рамките на 95% от страна на ищеца и неговия баща. Заявил е становище, че не е налице описания в ИМ висок интензитет на претърпени болки и страдания, остатъчни последици като негативни психологически преживявания, страх и др. у детето, квалифицирайки представеното от ищеца психологично изследване за поръчково и тенденциозно.

От събраните по делото доказателства, с оглед твърденията и становищата на страните се установява от фактическа страна следното: Във връзка с процесното ПТП, настъпило около 17.00 ч. на 17.12.2021г. в гр. Разград било образувано ДП № 215/2021 г. по описа на ОД на МВР – Разград, прекратено от наблюдаващия прокурор на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 24, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 199, ал. 1 от НПК и чл. 343, ал. 2 от НК по искане на родителите на увреденото дете К. В. Т. На водача на л.а. "Мерцедес" е наложено адм. наказание „глоба“ с НП №22-1075-000112/21.02.2022г. на сектор ПП в ОД на МВР Разград, за нарушение на чл. 116 ЗДвП - водачът не е предпазлив и внимателен към пешеходците, особено към децата. НП влязло в сила на 21.04.2022г.

Не се спори по делото, че към датата на инцидента автомобилът, причинил ПТП е бил застрахован при ответника по задължителна застраховка „ГО“.

Установява се с оглед на заключението по назначената в хода на производството пред РС САТЕ, че механизмът на ПТП е следният: На 17.12.2021г., около 17:00ч. в гр. Разград, В. Т. М. отишъл в ДГ "В. Левски" за да прибере сина си К. В. Т., тогава на 4 г. и 3 м., като за целта бащата спрял личния си л.а. "Опел Корса" Спортс Тоурер с рег. №*** пред задния вход на детската градина откъм ул. „Г. Кръстевич“.

След като излезли от детската градина, бащата, който не е държал детето за ръка преминал от дясната страна на автомобила си за да постави в него коледните подаръци на детето, което останало да го изчака на прилежащия тротоар. По същото време и по същия уличен участък, по посока от кръстовището с ул. "В. Левски" към кръстовището с ул. "Ветиринерна", към детската градина приближавал т.а. "Мерцедес" М1_320 с рег. №***, управляван от Г. Хюсеин Г.. Преди този автомобил да премине покрай спрелия вляво л.а. "Опел Корса", детето К. Т. предприело пресичане на ул. Т. Кръстевич" от ляво - надясно, считано спрямо посоката на движение на т.а. "Мерцедес" М1_320, като преминава пред предната част на спрелия автомобил на баща си. Тъй като траекторите на движение на процесното МПС и пешеходеца са се пресекли, между тях е възникнал сблъсък, който по отношение на автомобила е бил лявостраничен, в предния ляв ъгъл.

Пешеходецът К. В. Т. на 4 г. и 3 м., е могъл да предотврати произшествието като изчака баща си да натовари багажа в автомобила, след което настани и него. Бащата В. Т. М. е могъл да предотврати произшествието, като първо настани сина си в автомобила, след което натовари и багажа си. При конкретната пътнотранспортна обстановка, пешеходецът е попадал извън опасната зона на спиране на процесното МПС и водачът Г. е имал техническа възможност за предотврати автопроизшествието чрез аварийно спиране, ако за скорост на движение на автомобила се вземе тази, заявена от него 30-40 км. в час, при липсата на други категорични данни за същата.

При изготвяне на заключението експертът е съобразил и показанията на водача, според които на въпросната дата, 17.12.2021г. около 17.00 ч. същият се е движил в посока ТМТ-Разград. Било почти тъмно. От лявата му страна оставала детската градина. Точно пред нея се случил инцидента. Карал в неговото платно от лявата страна, с около 30-40 км/ч., бил по-внимателен, защото от двете страни имало паркирали автомобили. Там нямало пешеходна пътека, нямало други движещи се автомобили. Не видял да пресича човек, не видял никой от лявата му страна. Едва по време на удара забелязал, когато чул шум и видял от страни, че блъснал дете и спрял. Когато излязъл от автомобила, детето било на земята, а бащата бягал към детето и го грабнал. Намирало се от лявата страна на земята, като се блъснало до фара на автомобила в лявата му част. След това заедно

отишли в болницата. Били там, когато дошли органите на реда и се върнали на мястото на инцидента. Паркирал колата на същото място, където се случило и тогава правили оглед. Твърди, че познава добре района, двете му деца са ходили в същата детска градина. Гледал единствено напред, не се оглеждал наляво и на дясно.

За търпените от детето болки и страдания са сочene гласни доказателства, като е разпитана майката на същото, К. К., която е депозирала показания в следния смисъл: В дена на инцидента била на работа, когато съпругът и се обадил и казал, че детето е блъснато от кола и се намирили в Спешен център-Разград. Детето било легнало на кушетката и плачело силно, не се успокоило и от нейното присъствие. Било прегледано от педиатър, направена коремна ехография и рентген. Установило се счупване на две места на дясната подбедрица. Гипсирали го и останали под наблюдение в Хирургично отделение от петък до неделя. Когато се прибрали в неделя вечерта имал болки. На следващия ден състоянието му се влошило, вдигнал висока температура, при изследвания се установило наличие на бактерия характерна за вътрешноболнична инфекция. Назначеното лечение не дало резултат и ходили в Спешен център, където били назначени инжекции, които поставяли в рамките на 7 дни. Инжекциите били във връзка с бактериалното лечение. Детето не можело да се движи и го премествали на ръце. Сънят му бил неспокоен, събуждал се в просъница с плач. Неколкократно имал и напишквания, които в последствие отшумели. Детето имало самостоятелна стая, но от инцидента до настоящия момент спяло при родителите си. Два месеца и половина полагали грижи за детето в дома им. След това трудно понесло ходенето на детска градина, отказвало да върви в района около детската градина.

Разпитана е като свидетел и Т. К. – психолог, изготвила изследването на детето във връзка с претърпяното ПТП. Същата е заявила в показанията си, че е направила изследването по искане на двамата родители, които искали да се установи дали ще има последици за детето в психологически аспект. При поисканите от нея - рисунка и ролева игра наподобяваща това което му се е случило, детето използвал защитния механизъм на избягване, потискане на емоцията и изместване по някакъв начин на ситуацията Извода, който направила е, че детето се опитва да се справи с голям стрес и са сформирани защитни механизми, избягване на ситуацията.

Според заключението по назначената СМЕ, изготвена по писмени даннии преглед на детето, при ПТП на 17.12.2021г. детето К. Т., е получило: счупване на двете кости на дясна подбедрица-голям и малък пищял; кръвотечение от носа; охлузвания към далечната трета на дясната подбедрица; клинични данни за сътресение на мозъка без обективно установена отпадна неврологична симптоматика и без изпадане в безсъзнателно състояние/травматична кома. По своята медико-биологична характеристика счупването на двете кости на дясната подбедрица по отделно и в съвкупност обуславя трайно затруднение в движението на десния долен крайник за срок повече от един месец. Лекото към средно изразено мозъчно сътресение и кръвотечението от носа-временно разстройство на здравето, неопасно за живота, а охлузванията-болки и страдание. Визуализираното с образно изследване счупване на двете кости на дясна подбедрица на едно ниво се получава по директен механизъм-удар. В своята съвкупност уврежданията могат да бъдат получени по начина, сочен в исквата молба. Реализиран е удар от МПС в долната трета на дясната подбедрица и приземяване на терена. Обичайният срок за зарастване на такъв вид фрактура при деца е 6 седмици, а пълно възстановяване се очаква след около два месеца. Към момента на прегледа възстановяването е приключило и не се установява функционален дефицит.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, окръжният съд направи следните правни изводи:

Обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", по силата на чл. 477 от КЗ, е гражданската отговорност на застрахованите лица за причинените от тях имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването или използването на моторни превозни средства, за които застрахователите отговарят. При настъпване на такива вреди пострадащото лице има правото на пряк иск срещу застрахователя на осн. чл. 432 от КЗ. Основание да възникване на отговорността на застрахователя произтича на първо място от наличието на сключен валиден застрахователен договор с причинителя на вредата. Наред с това, поради обусловеността ѝ от отговорността на деликвента, трябва да са налице елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане, а именно: противоправност, вина, вреда и причинна връзка между тях. За да упражни прекия иск срещу застрахователя, пострадащото лице трябва да е изчерпило процедурата по чл. 380 от КЗ. В случая всички тези предпоставки са налице. Установено е, че вина за настъпилото ПТП има водачът на лекия автомобил, тъй като воденото

доосъдебно производство е било прекратено не поради липса на вина, а по искане на пострадалия по реда на чл. 343, ал. 2, т. 2 от НПК, като срещу дееца е приложена административна санкция. Макар и да се е движил с допустимата за наличните в този район предупредителни знаци A19 - Деца и пътен знак въвеждащ забрана B26 - забранено движението със скорост по-голяма от 30км/ч., скорост, той е могъл да забележи своевременно излязлото на улицата дете и да предотврати удара чрез спиране.

Получените от детето травматични увреждания, посочени по-горе в съдебно-медицинската експертиза не се оспорват по същество по вид и характер и съдът приема, че същите са му причинили болки и страдания, установени и с показанията на разпитаната като свидетел негова майка., детето е било и уплашено и стресирано от станалото на 17.12.2021г. според показанията на психолога

Основните спорни между страните въпроси, пренеси и пред настоящата инстанция, касаят размера на дължимото застрахователно обезщетение и основателността на релевираното от застрахователя възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия или родителя.

В този смисъл съдът съобрази следното:

По размера на обезщетението:

В т. 2-ра на ППВС № 4/68 г. са дадени задължителни указания по приложението на чл. 52 ЗЗД за изясняване на понятието "справедливост" по вложения от законодателя смисъл в посочената норма, които не са загубили актуалност и до днес и съгласно които това понятие не е абстрактно, а всякога обусловено от редица конкретни и обективно съществуващи обстоятелства начинът на извършване на деликта, вида и характера на увреждането, произтичащите от него физически и психологически последици за увреденото лице, възраст на пострадалия, социално положение, които решаващият съд е длъжен не само да посочи, но и да ги прецени в тяхната съвкупност.

При прилагане на тези критерии съдът съобразява, че пострадалото дете е в изключително млада възраст, без данни за сериозни физически или психически заболявания, претърпял е болки и страдания за период от около 2 месеца, бил е ограничен в придвижването и ежедневните си дейности, като към настоящия момент е клинично здрав и възстановен в пълен обем.

Искът за обезвреда е предявен като частичен в размер на 5 000 лв., като част пот обща сума в размер на 60 000 лева и съдът намира, че същият се явява основателен и доказан в пълен размер .

Окръжният съд дължи да посочи, предвид и жалбата на ищцовата страна, че в случая не се следва определяне на общо обезщетение за обезвреда, тъй като предмета на спора е въведен с исковата молба , а той е ограничен до сумата, която се претендира на този етап - 5 000 лева.

По възражението за съпричиняване на вредоносния резултат:

Съдът, като съобрази доказателствата по делото в тази насока, вкл. и заявеното от ищеца с исковата молба, че бащата е взел детето от детската градина и двамата са отивали към паркираната в близост кола, без бащата да държи ръката на детето, отклонил е своето внимание от него за миг , за да сложи багаж в колата , при което детето е излязло на улицата и е било блъснато от автомобила, застрахован при ответника, поради което възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на родителя се явява основателно, тъй като за малолетното дете по арг. на чл.47 от ЗЗД такова не може да се претендира.

Отчитайки степента на съпричиняване, настоящият състав намира, че обезщетението за неимуществени вреди следва да бъде определено в размер на 4 000 лв, а съответно съпричиняването от страна на родителя на малолетното дете на 20 %, както е приел и районния съд.

В този смисъл въззивната инстанция не споделя доводите във въззивната жалба на ответната страна, че ПТП е настъпило по вина на малолетното дете, което се е блъснало в автомобила, управляван от водача на застрахования автомобил, както и, че присъденото след приспадане обезщетение в размер на 4 000 лева. е завишено и съпричиняването от страна на родителя следва да бъде определено в по-голям размер.

Поради изцяло съвпадение на фактическите констатации и правни изводи на двете инстанции, обжалваното решение следва да се потвърди.

Разноските следва да останат за страните, така както са направени.

Водим от горното, окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №707/ 28.10.2022г. по гр.дело №1150/2022г. РС-Разград във всички обжалвани части.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____